

Хомів Павла Степановича

5

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ
про офіційне тлумачення положень
частини 7 пункту 1 ст. 303, пункту 1 ст. 304 Кримінального
процесуального Кодексу України

Керуючись п. 2 ст. 150 Конституції України, п. 4 ст. 13, 42, 43 Закону України «Про Конституційний Суд України» та іншими нормами і вимогами Конституції України та ЗУ «Про Конституційний суд України»,

Прошу Конституційний Суд України:

27.05.2015 року я особисто у старшого слідчого ВРОВОС та ЗУОГ ЗО СУ ГУМВСУ у області в кабінеті я отримав копії 2 Постанов від 21.05.2015 року (копії додаю) про часткову відмову у задоволенні моїх клопотань (в рамках досудового розслідування кримінального провадження – де я на той час був підозрюваним) старшого слідчого ВРОВОС та ЗУОГ і ЗО СУ ГУ МВСУ у області. На час подачі моїх клопотань – 19 та 20 травня 2015 року досудове розслідування було завершено, хоча я про це не знав, це підтверджується постановою про поновлення досудового розслідування та прийняття матеріалів кримінального провадження до свого провадження від 03.06.2015 року (копію додаю), в якій вказано, що досудове розслідування було завершено 15.05.2015. Слідчий розглянув моє клопотання і 21.05.15 виніс Постанову про часткову відмову. Я 28.05.2015 оскаржив в районний суд м. його Постанову. І Ухвалою районного суду м. від 02.06.2015 (копію додаю), попри те, що досудове розслідування на час розгляду моєї скарги судом було завершено, було частково задоволено мою скаргу в частині задоволення моєї скарги про часткове скасування постанови слідчого про часткову відмову в задоволенні моїх клопотань, а саме в частині відмови у задоволенні моїх вимог на проведення допитів свідків у моїй присутності.

19.05.2015 року я отримав копії Постанов старшого слідчого ВРОВОС та ЗУОГ і ЗО СУ ГУ МВСУ у області від 18.05.2015 року (копії додаю) про відмову у

задоволенні мого клопотання від 11.05.2015 та часткову відмову у задоволенні клопотання від 15.05.15. Причиною відмови слідчий називав закінчення досудового розслідування по кримінальному провадженні . Я оскаржив в районний суд м. . Постанови. І Ухвалою районного суду м. від 03.06.2015 року (копію додаю) було задоволено мою скаргу частково і частково скасовано постанову слідчого від 18.05.2015 в частині відмови у проведенні допитів свідків по справі у моїй присутності.

Ці 2 Ухвали забезпечили дотримання вимог ч. 7 п. 1 ст. 303 та п. 1 ст. 304 КПК України в частині забезпечення мого права на оскарження рішень слідчого чи прокурора.

21.08.2015 року я звернувся в районний суд м. із скаргою на постанову прокурора, процесуального керівника у кримінальному провадженні ; від 13.05.2015 року про відмову у задоволенні мого клопотання від 10.08.2015 року про призначення мені судово-психолого-психіатричної експертизи для встановлення шкоди завданої мені при вчиненні злочину проти мене. У даному кримінальному провадженні я виступаю потерпілим, а шкода ні на той час, ні до тепер не встановлена. Суддя районного суду м. Ухвалою від 31.08.2015 року (копію додаю) відмовила мені у задоволенні скарги посилаючись на заяву слідчого про те, що досудове розслідування по кримінальному провадженні було завершено 14.08.2015 року постановою слідчого. Цим самим були порушені мої права в частині права на оскарження рішення слідчого, чи прокурора, передбаченого ч. 7 п. 1 ст. 303 КПКУ, а строки. Передбачені ч. 1 ст. 304 КПКУ не були пропущені. Крім того, порушені виявились мої права потерпілого на оскарження саме бездіяльності прокурора в контексті глави 2 КПКУ, яка передбачає обов'язок і слідчого і прокурора досліджувати всі докази, що доводять вину, а експертиза на визначення шкоди від злочину саме такий доказ.

28.12.2015 я звернувся в районний суд м. із скаргою на постанову слідчого, що проводив досудове розслідування у кримінальному провадженні ; від 25.12.2015 року про відмову у задоволенні мого клопотання від 22.12.2015 року про призначення мені судово-психолого-психіатричної експертизи для встановлення шкоди завданої мені при вчиненні злочину проти мене, про долучення відеозапису на якому видно факт вчинення проти мене злочину. У даному кримінальному провадженні я виступаю потерпілим, а шкода ні на той час, ні до тепер не встановлена. Суддя районного суду м. Ухвалою від 14.01.2015 року (копію додаю) відмовила мені у задоволенні скарги посилаючись на заяву слідчого і прокурора про те, що досудове розслідування по кримінальному провадженні було завершено 28.12.2015 року постановою слідчого. Цим самим були порушені мої права в частині права на оскарження рішення слідчого, чи прокурора, передбаченого ч. 7 п. 1 ст. 303 КПКУ, а строки. Передбачені ч. 1 ст. 304 КПКУ не були пропущені. Крім того, порушені виявились мої права потерпілого на оскарження саме бездіяльності слідчого в контексті глави 2 КПКУ, яка передбачає обов'язок і слідчого і прокурора досліджувати всі докази, що доводять вину, а експертиза на визначення шкоди від злочину саме такий доказ, а також порушено було моє право на долучення важливого доказу по справі.

23.12.2015 я звернувся в районний суд м. із скаргою на бездіяльність прокурора області, який відповідно до Ухвали районного суду м. від 04.12.2015 року, якою була скасована постанова слідчого про закриття досудового розслідування по кримінальному провадженні повинен був негайно відновити досудове розслідування у кримінальному провадженні

; під час розгляду мого клопотання від 17.12.2015 року, тобто в час коли, відповідно до Наказу Генпрокурора «Про ведення ЄРДР», досудове розслідування відповідно до Ухвали від 04.12.2015 року давно мало бути відновлене. У даному кримінальному провадженні я виступаю потерпілим. Суддя районного суду м. Ухвалою від 26.01.2015 року (копію додаю) відмовив мені у задоволенні скарги посилаючись на те, що (цитую суддю) клопотання не підлягало до розгляду. Оскільки кримінальне провадження. В межах якого я звертався із клопотанням, постановою слідчого закрито 28.12.2015 року, що унеможливило проведення слідчих дій. Хоча я клопотав в суді, щоб прокурор надав випуску з ЄРДР, де буде підтверджено, що досудове розслідування станом на 17.12.2015 року було завершено. Слідчий суддя спочатку задовольнив моє клопотання, а потім відмовив у цьому і задовольнився незрозумілим листом. Цим самим були порушені мої права в частині права на оскарження рішення слідчого, чи прокурора, передбаченого ч. 7 п. 1 ст. 303 КПКУ, а строки. Передбачені ч. 1 ст. 304 КПКУ не були пропущені. Крім того, порушені виявились мої права потерпілого на оскарження саме бездіяльності прокурора в контексті глави 2 КПКУ, яка передбачає обов'язок і слідчого і прокурора досліджувати всі докази, що доводять вину.

Предмет необхідного тлумачення:

Дивлячись на те, що 2 Ухвалами районного суду м. вимоги ч. 7 п. 1 ст. 303 та п. 1 ст. 304 були прийняті до уваги і мої права були дотримані, а 3 Ухвалами цього ж районного суду м. мої права в частині права у відповідні терміни на оскарження певних рішень слідчого і прокурора, які підлягали до оскарження (про відмову у проведенні слідчих дій) були порушені, а від того постраждали і мої права на чесне і неупереджене слідство, всебічне дослідження всіх доказів, що підтверджують як вину так і невинуватість, на здобуття всіма можливими і доступними способами доказів тому, що вони судом навіть не були оцінені, бо в Ухвалах судів не були мотивовані прийняття чи відхилення моїх аргументів по суті спору.

Прошу чітко вказати:

1. Дати роз'яснення

ст. 303 КПК України - Рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування, та право на оскарження п. 1. На досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора: частини 7) рішення слідчого, прокурора про відмову в задоволенні клопотання про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій - особою, якій відмовлено у задоволенні клопотання, її представником, законним представником чи захисником та

ст. 304 КПК України – Строк подання скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора, її повернення або відмова відкриття провадження п. 1. Скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора, передбачені частиною першою статті 303 цього Кодексу, можуть бути подані особою протягом десяти днів з моменту прийняття рішення, вчинення дії або бездіяльності, якщо рішення слідчого чи прокурора оформлюється постановою, строк подання скарги починається з дня отримання особою її копії - в частині:

- чи може суд відмовляти в задоволенні скарги слідчому судді, мотивуючи тим, що досудове розслідування, на час розгляду належної скарги судом, завершене постановою слідчого чи прокурора;
- чи скарга слідчому судді, яка відповідає вимогам ст. 303, 304 КПК України, незалежно від закриття досудового розслідування в період законного терміну на оскарження рішення слідчого чи прокурора чи під час розгляду скарги судом, має бути належно розглянута судом і чи має суддя вказувати в Ухвалі мотиви прийняття або відхилення аргументів сторін щодо суті спору.

2. в частині чи право на оскарження може бути судом порушене, якщо скаргу на рішення слідчого чи прокурора

Додатки:

1. Копія Постанови про поновлення досудового розслідування та прийняття матеріалів кримінального провадження до свого провадження від 03.06.2015 року.
2. Ухвала районного суду м. від 02.06.2015.
3. Ухвала I районного суду м. від 03.06.2015.
4. Постанова про відмову у задоволенні клопотання від 18.05.2015.
5. Постанова про відмову у задоволенні клопотання від 18.05.2015.
6. Постанова про відмову у задоволенні клопотання від 21.05.2015.
7. Постанова про відмову у задоволенні клопотання від 21.05.2015.
8. Ухвала районного суду м. від 31.08.2015.
9. Ухвала районного суду м. від 14.01.2015.
10. Ухвала районного суду м. від 26.01.2015.

14 березня 2016 року

Хомів П. С.